

בשלב זה של התפתחות המדינה, אמר משה, "עוד לא הגענו למצב, בו היינו יכולים להרשות לעצמנו את הלוקסוס הזה. אילו לא היינו מבטלים את עונש המוות לא היינו מגיעים לאסון זה — ולכל האסונות העתידיים לקרות."

סך של סודיות

בניאדם רבים אחרים לא מצאו כל טעם להתירם נגד ביטול עונש המוות, ביקשו דר' כים מעשיות יותר לתיקון המצב או לפחות להבנת גורמיו. ראש העיר, בן ציון הורוביץ, מינה ועדת חקירה, ועוד ביום הלחיתו של רמי נצרכה הישיבה הראשונה.

העובדה שהועדה מונתה, לא נבחרה, עוררה התמרמרות חריפה בכל החוגים — החל בי חברי מועצת עיריית רחובות, וכלה ביושבי שעררים. אולם כאשר נודע, סוף סוף, ברבים הרכבה המלא של הוועדה, גדלה ההתמרמרות כפל כפליים. נוסף על משה ברזילי, איש מפא"י, היו בוועדה עוד שניים מבני אותה המפלגה: מיכאל פינסקי, חבר אשד וציפורה טוב, וחתיקת מגן דוד ארום ופועילה בהפ"ר. על שני החברים הנותרים היו משה גרינהוף, נציג הצ"כ, מנהל בנק קופת מלווה וחסכון, ומנהל אלעזר אמוראי (לאחדות העבודה), אשר החליף ברגע האחרון את סניה כצנלסון, לאחר שהלה סרב להשתתף בוועדת החקירה: כמועמד לתפקיד סגן ראש העיר לא רצה כצנלסון לקחת חלק בוועדה, אשר מסקנותיה עלולות להיפסל כתוצאה מאי-הכרת הציבור בה.

הסבין יבין

קבלן דב כרמלי, אחד מחברי מועצת העירייה (צ"כ), נקט בדיעה קיצונית עוד יור תר: "אינני מכיר בוועדה שהוקמה בלי ידיעת מועצת העירייה. היא איננה מוסמכת לחקור בבטייה כה חשובה. אני עומד לדרוש שוועדת כנסת תרד מירושלים לרחובות, כדי לחקור בדבר. החקירה אינה יכולה להימסר לידי ועדה מקומית, אשר כל מגמתה יותר מטשטש את הפרשה מאשר להבהירה. אם לאששים מוסדות מקומיים, אין לאששים מקור מיים כל זכות לחקור בדבר."

אחד הצעדים בהם דרש כרמלי לנקוט היה החלפת משטרת רחובות. "אנו צריכים שוטרים וקצינים חדשים, אשר לא יפחדו להילחם בבכירי רחובות. יש כאן אנשים אשר נפתחו נגדם עשרות תיקים פליליים — ונסגרו משום מה. יש אנשים שנידונו לשנה מאסר, יצאו לחופשי תוך שבועיים. המבין יבין."

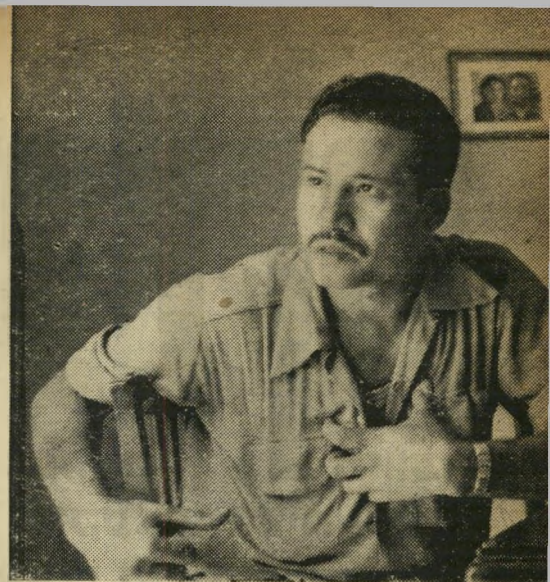
האשמות כבדות

גם בעברה השני של רחובות נצרכה ישיר בתיוועד. היה זה הוועד של נוער שערירים. חבריו ערכו תזכיר בן חמישה סעיפים: הוועד תובע את המוסדות העירוניים ואת המשטרה למשפט ציבורי.

מביע יגיוני לראש העיר והעירייה על שלא שיתפו בוועדת החקירה אף נציג תימני אחד, העמידו בראשה את ברזילי, שהוא אנטי תימני מובהק.

אינו מכיר בחוקיותה של הוועדת החקירה, כיוון שהיא לא נבחרה על ידי מועצת העירייה.

דורש ששר המשטרה יערוך חקירה מיידיית בקשר לגורמי כל הפרשה ונסיבותיה.

בו בזמן שמשה ברזילי, חבר עיריית רחובות (מפא"י) ויושב ראש ועדת החקירה (משמאל) האשים את המצב הסוציאלי המפגור של בני שערירים כסיבה אמיתית למקרה הרצח, הטיח נהגיהמונית התוכה, מועד הנוער שערירים (מימין), את האשמה בפני המוסדות העירוניים והעסקנים המבטיחים יאנים מקיימים.

אנשים מול אנשים

הדבר היה לשיחה בפי כליושבי רחובות. בכל מקום. במונית, על ספל קפה בבית הקפה, בחנות, במשרד. הנושא היה זהה תמיד: רצח רמי רוזנברג. אולם על הנושא המשותף לכל באו תגובות רבות ושונות. הן באו מפי אנשים בני כל השכבות והמעמדות. חוליות העולם הזה עברה מקבוצת תושבים למשנה, מבית לבית, האוינה, הקרה, רשמה, צילמה.

בחנות קטנה, עמד החנווני, יעקב קושלביץ ויש חח עם הלוקחות. "אין פלא בכך שהנער רים ביצעו מעשיהפקר רבים ברחובות. אך היו ילדיהפקר, בנים למשפחות טובות, אך מפגרות, אשר לא היו מסוגלות להשתלט עליהם. הקנאה בחברי תנועות הנוער, הנה גים מתנאים טובים, בערה בהם, עוררה אותם למעשיהתגרות. הם פראיאדם. הייתי שולח אותם למחנה מרוחק ומסוגר."

ליד תחנת האגד הרחובותית הצטופפו נהגים וסדרנים חבושים כובעים מבריקימצחיות. אחד מהם, מקסים הורקין, בנה הקומה, השרי רי וכסוף השיעור, אמר: "אני קודם כל לר קאליפטריוט של רחובות. העיתונות, המאשימה את בריוני שערירים, מרגיזה אותי. נוצר הרושם כי דבר כזה לא היה יכול לקרות ב שום מקום אחר. הוא יכול לקרות — ויקרה — כיוון שאין לנו משטרה. יש כאן בריונים, וכמו שאמר הפיתגם הרוסי, הנשק הטוב ביותר נגד הכלב הוא המקל."

בו ברגע דהר לאורך הרחוב אופנועי, שנע במהירות עצומה, השמיע שאון אדיר. על המושב ישב צעיר שחרחר, לבוש חולצה ששיר בצמח, בעל כתפיים רחבות להפליא וזרועות שריריות.

"הנה בוס, אמר מקסים.

"מי זה בוס, י?"

אחד הנהגים אמר בקול מלא תמ הון: "מה? לא שמעת על בוס, י?"

סיפורים שונים, צד משותף

ואכן דמותו של בוס היה לא רק ברחובות. שימעו יצא למרחוק. הסיפורים השונים והמשונים שסופרו על מעללו עברו בכל דרום הארץ. גם עליו נחלקו הדעות. היו כאלה שסיפרו על טוב ליבו, על ידידותו האמיצה עם צעירים אחרים ועל אדיבותו הדולה. אחרים סיפרו על בריונותו, התנגשותו עם המשטרה.

לשני סוגי הסיפורים היה רק משותף אחד. איש לא חלק על כוחו האדיר של בוס. מספרים שהוא הוציא בידו האחת מכוננית ש שקעה בחול.

אין איפוא כל פלא בכך שהוא גיבורם הנערץ של כל הנערים, אמר הנהג, "המשטר פוחדת ממנו. היא אדישה — ממש כמו כל יושבי רחובות. למשל, אתמול ראיתי כאן, בתחנה, גבר מכה את אשתו מכות רצח, ואיש לא התערב — ממש כשם שלא התערבו נערי התנועה המאוחדת בראותם את רמי רוזנברג נדקר."

המשטרה לא פעלה

במקום הפשע נאספו עדיין קבוצות תושבים, גברים ועומיפנים ונשים שהנידו בי ראשיהן ופלטו אנחות. גם כאן נשמעו סיר פורים שונים על נסיבות הפשע ועל מבצעי אולם גם כאן היתה טענה אחת, משותפת לכולם: אסור היה לעיתונות לדמו כי שני אתיעדות היתה אחד מגורמיהרצח. נימה למנוע תפת שניה: המשטרה היתה יכולה למנוע את האסון: הרי השוטרים ידעו כי חברי רות ילדים באות מפעם לפעם להתגרות בי

העיריה חוקרת

צלם העולם הזה היה היחיד שחדר לאולם הישיבות של ועדת החקירה העירונית וצילם את חבריה בשעת הישיבה: בתמונה: גרינהוף, פינסקי, ברזילי, המזכיר אריה יקר וצופורה טוב.

"העולם הזה" חוקר

חברי ועדת הנוער של שערירים עונים לשאלות הכתב הראשי של העולם הזה, עמונאל פרת (שמאל בתמונה). טוענים שמרצו של נוער שערירים אינו מנוצל לטובה.

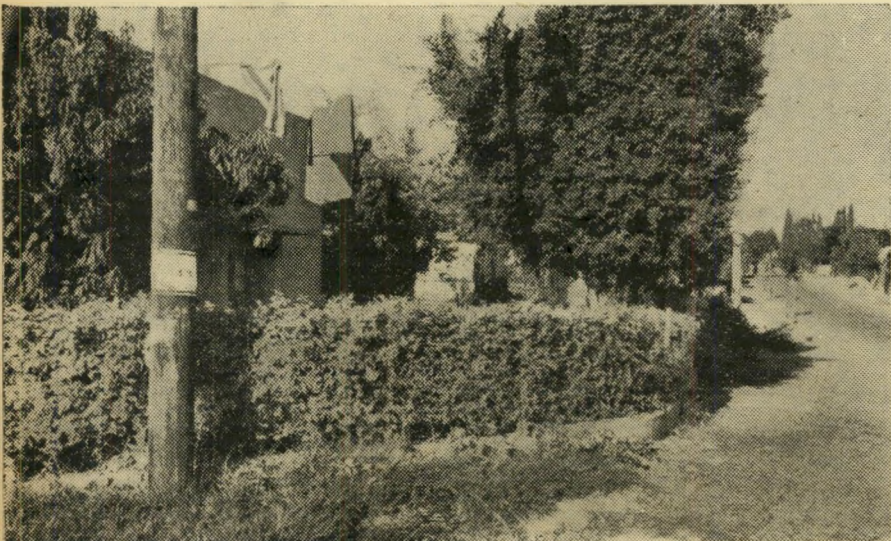
מועדוני הנוער, ואף על פי כן לא נעשה דבר.

בבית הקטן, המוקף גדר חיה, גוזה יפה, שרר שקט. התריסים היו מוגפים, המראות מכוסות. בניאדם יצאו ובאו בדממה. על הרצפה ישבו גבר צנום, שחרחר ואשה מלאת גוף. היו אלה משה ובלהה רוזנברג, הרי של רמי. הם היו רצוצים, המומים מ כאב. מקורהדמעות יבש זה מכבר.

בקול נמוך, נזכר האב קטועות בפרקים קצרים מתולדות חייו של רמי. הם לא היו שונים מתולדות חייו של כל נער אחר בייש ראל. רמי סיים את לימודיו בבית הספר הי עממי כתלמיד מצטיין, עבר לבית הספר הי מקצועי של אורט, כדי להשתלם במכאניקה עדינה. לא היו לו כל דיעות פוליטיות עצמאיות. הוא הלך בעקבות חבריו, שהצטרפו אל התנועה המאוחדת.

בערב הגורלי היו משה ובלהה אצל ידידים ברחובות. כאשר שבו הביתה, מצאו קבוצת נערים מחכה להם ליד הבית. הנערים העלימו מהם את מותו של רמי, סיפרו רק שהוא הרי כה קשות, הועבר לבית החולים קפלן. הם מיהרו לבית החולים, ורק שם נודע להם כי בנם איננו עוד בחיים.

חטא גדול היה שביטלנו את עונש המוות

ליד גדר זו, על הקוצים לרגלי העמוד, נפל רמי רוזנברג. השכנים טוענים שמשך חודשים באו חברות נוער להפריע לחברי התנועה המאוחדת במועדונם, הנראה בתמונה עם הדגלים הענודים בשחור.

מקום הרצח